Aº. 1839. Nº. 41.

DONDERDAG, den 23sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Administrative Politie.

De reparatien aan den grooten Rijweg de Combé volvoid zijnde, wordt mitsdien de daarbij belanghebbenden ter kennisse gebragt, dat de passage voor Rij- en andere rijtuigen over de Willemsbrug, weder opengesteld is.

Paramaribo, den 15 Mei 1839.

Namens den Procureur Generaal ad interim der Kolonie Suriname,

J. VAN LIER,
Adjunct Adsistent.

ADVERTENTIEN.

(1709) De ingezetene CURAÇOTS bij het Departement der Onbeheerde Boedels alhier op Dingsdag den vierden Junij K., door den Vendumeester D. FLU, publiek doen verkoopen:

De reeds vroeger ter verkoop geadverteerde KOFFIJ en KAKAO-PLANTAADJE TYROL, groot 1000 Akkers Land, gelegen aan de rivier Saramacca, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantadjen Johanna Catharina en Fridericisgift, aankomende den Boedel M. E. ROTHE, geed. JOHN EVANS, met derzelver SLAVEN, GEBOUWEN en verdere TOEBEHOOREN,

luidende de inventaris en verkoop-condities aan het lokaal van hetzelve Departement, ter inzie voor een ieder.

Paramaribo, den 21 Mei 1839.

A. Hm. ARBIAS,
2de Commies.

(1707) Het op HEDEN AVOND gestelde

Concert,

tot nadere aankondiging, uitgesteld.

Paramaribo, den 23 Mei 1839.

J. E. KREUTZER.

(1708)

PROVISIEN, ROODE WIJN en BIER in oxhoofden, WITTE en COGNAC BRANDEWIJN, WITTE VERW en LIJN OLIE, voor CURAÇAO SIGAREN een assortiment fijn BTELEVELDS LINNEN; — te bekomen bij

J. P. HAASE.

(1705) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN, om negen uren, verkoopen:

Vaten BAKKELJAAUW en andere PROVISIEN, STREEP- en andere KOOPGOEDEREN, WANE en KOPIE PANNEN, een groote MATROZENPONT en ROES KROLS.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 9 April 1839.)

Nederlanden.

Amsterdam den 8 April.

Het strekt ons tot genoegen te kunnen melden dat de zwarigheden, welke van de zijde van eenige Zuid-Duitsche Staten tegen het ratificeren van het tusschen Holland en Pruisen gesloten *Handelstraktaat* waren opgerezen, thans uit den weg geruimd en dat den 2den dezer maand de ratificatien te Berlijn uitgewisseld zijn. De nog ontbrekende van eenige kleine Staten zullen spoedig volgen.

— In een der jongste feuilletons van de *Quotidienne* leest men aangaande de vermaarde tooneelspeelster Rachel het volgende:

Een voorval, dat sedert eenige dagen zoo veel bevestiging heeft verkregen, dat wij ons geregtigd achten daarvan te mogen spreken, houdt op dit oogenblik de voornaame gezelschappen in beweging, in welke Mej. Rachel sints eenige maanden de onuitputtelijke stof des onderhouds uitmaakt. Men verzekert, dat een jong buitenlandsch heer van hoogen stand, wiens vermogen zoo aanzienlijk is als zijn naam, en die even sterk door de persoonlijke lieoedanigheden der deugdzame Esther is ingenomen, als verrukt door haar talent en haren steeds klimmenden roem, het plan heeft gevormd om haar van den tooneeltroon te nemen en op eenen Kastiliaanschen hertogins zetel te plaatsen; zoodat het om niets minder dan een huwelijk is te doen, helwelk de jeugdige treurspeelster in het bezit van een vermogen van verscheiden millioenen enhaar zelve in den kringder aanzienste Europesche aristocratie zal brengen. In het Engelsche hoogerhuis zetelen onderscheiden lords, die tooneelspeelsters hebben gehuwd, en nog verleden jaar verhief den graaf Essex de bekende zangeres miss Stephens totden rang van zijne gemalin, even bekend is het, welk lot aan de beroemde Henriette Sontag is toegevallen.

Gelijk men weet is Mej. Rachel een Jodin, en staat even als de meeste ongetrouwde tooneelspeelsters in Frankrijk, slechts onder haren voornaam bekend. Haar vader heet Felix; zijne vermaarde dochter werd in het schilderachtige Zwitsersch dorp Mumpf geboren en wel op den herinneringsdag, wanneer de Joden gewoon zijn het feest te vieren van hunne verlossing uit de handen van Hamann door de heldhaftige Esther (tegenwoordig eene van de hoofdrollen der kunstenaares.) Het is opmerkelijk dat de zoo beroemde Fransche tooneelspeelster Clairon ten zelfden dage werd geboren.

Frankrijk.

Paris, den 6 April.

In den Moniteur leest men het volgende:

Men heeft gisteren veel gesproken van ernstige onlusten, welke eergisteren avond op verscheiden punten der hoofdstad waren uitgebarsten. Men voegde er bij, dat de ruiterij op de volksgroepen was ingereden, dat winkels geplunderd, menschen gedood of gekwetst waren.

Al deze geruchten zijn ongegrond; de schandelijkste kwaadwilligheid alleenlijk is in staat geweest dezelve te verzinnen en uit te strooijen.

Ten einde het publiek volkomen gerust te stellen en aan te toonen, hoe weinig belangrijk, ja onbeduidend het voorgevallene van gisteren avond is geweest, zullen wij het publiek een zeer naauwkeurig historisch verhaal van het gebeurde mededeelen.

Omstreeks zes uren des avonds werd de nieuwsgierige volksmenigte, die voor de Kamer der gedeputeerden was zamengeschoold, door de op die hoogte in groote getale vereenigde gewapende magt langzamerhand uiteen gedreven. Toen hierop eenige niets beteekenende kreten werden aangeheven, namen de stadssergeanten vijf of zes slecht gekleede personen gevangen, die door de aanschouwers zelve als de bewerkers der wanorde waren aangewezen; van welker wederom losgelaten te zijn gingen deze lieden zich voegen bij eenen groep van een twintigtal personen tusschen de 20 en 24 jaren, die zich op het plein de la Concorde had gevormd, alle gelijksoortig gekleed in lange blauwe kaelen en met petten op het hoofd. Vervolgens trokken zij hoezende en zingende de rue Royale, St. Honoré, Richelieu, Neuve de Petits Champs, door en kwamen alzoo op de boulevards.

Deze bende van vijf en twintig gemeene manspersonen had zich onderweg versterkt door kinderen van 14 tot 18 jaren, zoodat zij, op de boulevards Saint Denis gekomen zijnde, tusschen de twee en driehonderd personen sterk was. Zij toog van hier naar de Bastille, steeds met dezelfde personen aan het hoofd.

Bij de wachtposten der Chaussée d'Antin en de la Gaillote maakte deze bende eenige demonstratie, maar zij verstoute zich niet tot daden van geweld. Eenige stadssergeanten, die deze bende sedert wenige oogenblikken volgden, geloovende eindelijk tusschen beide te moeten komen, werden twee personen die onderweg aan tamboers een paar trommels en sabels hadden ontnomen, zonder moeijelijkheid gearresteerd, waarop de bende uiteen liep.

Van dit oogenblik afaan omtrent 7½ ure werd de bende geheel onthonden; wel poogden eenige der oproerstokers zich op den hoek der rue Menilmontant te hereenigen om naar de Bastilje en van daar naar het plein Baudoyer te trekken, doch te vergeefs. Alles verwijderde zich. Intusschen zond de politie, welke zich tot op dit oogenblik genoegzaam werkeloos had gehouden, uit de kazernen Minimes en St. Martin detachementen municipale gardes te voet en te paard uit, om zich op de boulevards te posteren van af de porte St. Martin tot aan de porte St. Denis.

Even als altijd het geval is veroorzaakte het verschijnen der gewapende magt een aanzienlijke zamenscholing van nieuwsgie

rigen, en van ruim 8 tot nagenoeg 11 uur bleef eene woelige volksmenigte in de omstreken der porte St. Denis zich ophouden. Van tijd tot tijd dreef de kavallerie met langzamen tred deze vreedzame volksdrommen achterdit en noodzakte hen zich te verdeelen.

De hier door ons gegevene bijzonderheden zijn afkomstig van ooggetuigen, wier waarheidsliefde buiten alle verdenking is. Hier naar kan men derhalve de waarde der zorgwekkende geruchten beoordeelen, die heden zijn verspreid geworden.

De laatst gehad hebbende volksvergaderingen bestonden, met uitzondering misschien van 25 of 30 personen, louter uit ledigloopers.

Groot-Brittannie.

LONDEN, den 3 April.

Het teekenen der traktaten is wederom *acht dagen* uitgesteld geworden, ten gevolge van nadere instruction uit Brussel aan van de Weijer gezonden, die echter beloofd heeft aanstaanden Maandag tot het teekenen te zullen overgaan.

Door dit nieuw verwijl is de reis naar 's Hage, van den Graaf Senff ook weder uitgesteld geworden, daar hij anders den 7den dezer van hier zou zijn vertrokken.

Die weinige bereidwilligheid der Belgen om de zaak haar beslag te geven, doet hun veel kwaad in de opinie der diplomatie albier, en baant hun geenszins den weg tot het inboezemen van dat vertrouwen, zonder hetwelk de nieuwe staat altijd wankelend zal blijven.

— Er waren zegt de *Morning Herald* van Nieuw York, onlangs aardige vertelsels in omloop ten opzigte de Koningin *Victoria*, ten minsto ten opzigte der vertrekken, welke zij bewoont. Men zal zich herinneren, dat eenige tijd geleden een van harer Majesteits knechten, of *valet de Chambre* in der Koningin slaapkamer, bij een van den anderen aldaar op eene onbehoorlijke wijze overvallen geworden; en men heeft gezegd, dat zulks door een toeval of misgissing van de dames in opwachting is geschied. De *London Morning Herald* van den 15 Maart bevat een zonderling verhaal van een ander jong mensch, met name *Eduard Cotton*, van eene zeer geachte familie, die in de vertrekken van de Koningin in het paleis, *zonder oorlandigheden van een buitengewonen aard*, is gevonden geworden. De *Herald* zegt: » Een regements degen en eenige linnen goed werden in de slaapkamer van de Koningin gevonden; twee brieven werden bij hem gevonden, een gerigt aan de Koningin en een aan den Achtbaren Heer Augustus Murray, zoon van den Hertog van Sussex; eenig beroerenwet waarvan hij een gedeelte gebruikt heeft, is in het bed gevonden." Het schijnt, dat hij eenige weken in de vertrekken van de Koningin geweest is, en een bijzonder vertrek bewoonde, en dat hij achter een of ander meubel verborgen werd, wanneer de Koningin eene bijeenkomst met hare ministers hield.

» De zaak heeft veel opzien in Londen gebaard, en het is gebleken uit zijn verhoor, dat hij verscheidene weken lang, dag en nacht, in de vertrekken, welke de Koningin in het paleis bewoont, haar slaap vertrek niet uitgezonderd, gewoond heeft.

Het volgende is een gedeelte van zijn verhoor, uit de *London Morning Herald*,

De Heer White. Gij hebt ook goed geleefd, niet waar?

De gevangene. Waarlijk zeer goed: Mijn Heer, en altoos, wanneer de Koningin zamenkomsten had met hare ministers werd ik achter een van de huisraden in het vertrek verborgen; maar ik heb voorzeker zeer goed geleefd.

De Heer White. Waarlijk! en welk vertrekt bewoonde gij het meest?

De gevangene. Het vertrek, dat op de tuinen uitkomt, waar altoos in het geheim was daar waren.

De Heer White. Gij wilt mij te kennen geven, dat gij uzelf menigmaalden in het paleis gewoond hebt en verscholen zijt geweest, wanneer Hare Majesteit raad hield?

De gevangene. Ja!

De Heer White. Wend wij achter genoemden stoel verborgen?

De gevangene. Neen! maar de stoel en andere huisraden verborgen mij.

De Heer White. Dus konden gij alles hooren, wat Hare Majesteit zeide?

De gevangene. O Ja! en ook wat de ministers zeiden.

» De antwoorden van den gevangene waren zeer snedig, en hij bleek te zijn een mensch van opvoeding. Men kon verder niets van hem vernemen.

» De *Herald* voegt bij het opgemeld berigt nog het volgende: » Een aantal gevallen hebben in den laatsten tijd plaats gehad, waarin personen in het paleis zijn gevonden geworden, zonder dat men voldoenden redenen voor hun daarzijn konde opgeven.

» Men vreesde, dat zoodanige gevallen en het vinden van jonge personen in private vertrekken van de Koningin, en zulks onder zonderlinge omstandigheden, Hare Majesteit eene even slechte reputatie zullen geven als »MAIDEN QUEEN BESS" van onzalige gedachtenis, gehad heeft."

— In de beide Huizen van het Parlement hebben weder onderscheidene woordenwisselingen over de zaken van Canada plaats gehad. De minister, lord Morpeth heeft bij het Lagerhuis eene wet omtrent de municipale corporatien ingediend, die nagenoeg op gelijke leest is geschoeid als de vroegere, welke in het huis der Lords schipbreuk hebben geleden. De Heer O Connell heeft aangekondigd, dat hij eerlang een regtstreeksch voorstel tot herstelling van het kiesregt in Ierland zou indienen. Op eene hem door Sir Robert Peel gedane vraag, is de minister Russell weigerachtig gebleven, om eenige verklaring te doen wegens de handelwijze, die het bestuur voornemens was, ten aanzien van het vraagstuk van de intrekking der graanwetten te volgen.

Duitschland.

Van de RUSSISCHE GRENZEN, dd. 21 Maart wordt het volgende geschreven:

De aangekondigde reis van den Grootvorst troonopvolger van Rusland naar Engeland is gunstelijk als een ontwijfelbaar teeken te beschouwen, dat sommige geschilpunten tusschen de wederzijdsche kabinetten op het punt zijn van vereffend te worden. Personen, die met de staatkunde van het Petersburger kabinet niet geheel onbekend zijn, hebben echter nimmer eene minnelijke vereffening der zwevende misverstanden betwijfeld. De Grootvorst zal, naar men vernemt, zich niet slechts tot het bezoeken der hoofdstad bepalen; hij is voornemens Groot-Brittannie in onderscheiden rigtingen te doorreizen en zich daar te lande eenen genumen tijd op te houden, ten einde kennis te bekomen van de groote handels- en nijverheids-inrigtingen, welke den bloei en de magt van dat rijk uitmaken. Of en in hoeverre staatkundige oogmerken met het daarzijn des doorluchtigen Prinsen in Engeland verbonden zijn, waarop reeds door vreemde nieuwsbladen nu en dan is gezinspeeld, is eene onderstelling, waaraan zelfs in Rusland niet wordt gehecht.

Men hoopt den troonerfgenaam tegen het tijdstip van de huwelijks voltrekking zijner zuster hier terug te zien, waarbij ook, hoewel volgens een niet zeer geloofwaardig gerucht, een der ooms van de doorluchtige bruid, benevens Prins Karel van Beijeren (oom des bruidegoms) zouden genoodigd zijn geworden tegenwoordig te zijn. In sommige hooge kringen spreekt men ook van het eerlange huwelijk des Troonopvolger.

België.

BRUSSEL, den 5 April.

De *Indépendant* van heden doet den tegenstanders van het traktaat het verwijt, hetwelk deze laatste zoo dikwerf tot deszelfs verstanders heeft gezegd, dat zij namelijk uitsluitend te materieele belangen der zedelijke op het oog houden. Dit blad beweert, dat de zedelijkheid vordert het onzekere en besluiteloozo te laten varen, dat door de conventie van 21 Mei is te weeg gebragt in de diplomatieke betrekkingen en nog veel meer het gemis van alle gemeenschap tusschen België en de Noordsche mogendheden, Holland daaronder begrepen.

Doch de tweestrijd wordt levendiger en dreigt zulks met iederen dag al meer en meer te worden. De *Observateur* van heden ochtend spuwt vuur en vlam tegen den *Indépendant*, omdat deze de beslissing der conferentie betrekkelijk de schuld zoo veel heeft geprezen. Zelden is deze courant, die gewoonlijk zoo vrij bezadigd schrijft, zoo hitsig geweest. Dit blad vertoornt zich dusdanig ter gelegenheid van de brochure des Heeren Meeus, welke het natuurlijk goedkeurt en verdedigt tegen de ministeriele aanvallen, waarvan vroeger is melding gemaakt.

De *Emancipation* zendt menschen, dat men de tolgelden op de Schelde afkoelt, bij wijze van abonnement. Hij slaat voor dat het bedrag van dat abonnement te regelen naar de registers der havens van Antwerpen gedurende tien jaren, ten einde alzoo het jaarlijks gemiddelde getal schepen en tonnen te verkrijgen, die deze stroom bevaren.

Ditzelfde blad beweert, dat de Koning toebereidselen treft om naar Fontainebleau te vertrekken, ten einde zijnen schoonvader te bezoeken en met hem over de uitvoering van het traktaat te beraadslagen.

Wij voor ons gelooven niet aan dat berigt. De reizen des Konings hebben nimmer veel genoegen in België gegeven, en zoude zulks nu nog veel minder het geval wezen, wanneer die vermeende voordeelen, welke zij worden gezegd aan het land te hebben opgeleverd, en waarvan men vroeger zoo hoog opgaf, zijn door den slechten uitslag der onderhandelingen niet zeer bewijsbaar geworden. Overigens, gelijk trouwens dit blad reeds aantoont, heeft Lodewijk Filips genoeg met zijne eigene zaken te doen.

Wat Leopold betreft, deze is sedert een paar maanden derwijze in het niet verzonken, dat België wezentlijk met eene republiek kan worden gelijk gesteld, waarvan de Heeren Thiens, Wilmar en Nothomb consuls zijn. Zr. Ms. nietigheid overtreft alle denkbeeld, en heeft bijna geen ander middel over om aan zich te doen denken, dan het geval van enkele dines ten hove. Men wil weten dat hij zeer neerslagtig is.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip Maria Elisabeth, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam, hebbende 26 dagen reis; Passagiers: G. Vogelpoot en H. Volkerts.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het nieuw Nederlandsch Gebouwd Gezeilschip ... ner Koopschip Columbia, Kapt. B. J. Weijers. Adres bij J. L. Geller. — Sluit ultimo dezer.

Het Nederlandsch Brikschip Heppens, Kapt. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reeds.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.